

แนวทางการพัฒนาการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของกลุ่มโรงเรียนแม่สอด- ท่าสายลวด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 2

Development Guidelines for the Management of Learner Development Activities in the Mae Sot–Tha Sai Luat School Group under Tak Primary Educational Service Area Office 2

สมศักดิ์ ทองนาค^{1*}, สุภาภรณ์ กิตติรัชชานนท์², สุรพงษ์ แสงสีมูข³

^{1,2,3}วิทยาลัยนอร์ทเทิร์น, ตาก, ประเทศไทย

Somsak Thongnak ¹, Supaporn Kittiratchadanon ², Suraphong Saengseemuk ³

^{1,2,3} Northern College, Tak, Thailand

✉: * Paranimmitavasavatti.1994@gmail.com

(* Author Corresponding Email)

Received: 5 July 2026; Revised: 21 July 2026; Accepted: 5 July 2026

© The Author(s) 2026

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพ ปัญหา หาแนวทางพัฒนา และการประเมินการบริหาร
กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของกลุ่มโรงเรียนแม่สอด-ท่าสายลวด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาตาก เขต 2 ประชากรได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนโรงเรียนแม่สอด-ท่าสายลวด
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 2 จำนวน 176 คน และผู้ทรงคุณวุฒิ 9 คน
เครื่องมือเก็บข้อมูลเป็นแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิง
พรรณนาวิเคราะห์เพื่อหาความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา
ผลการวิจัยพบว่า สภาพพัฒนาการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของกลุ่มโรงเรียนแม่สอด- ท่าสายลวด โดยรวม
อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านที่เฉลี่ยสูงคือ ด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน อยู่ในระดับมากที่สุด
ปัญหาการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนด้าน ที่พบมากค่าร้อยละสูง คือ ปัญหา ด้านแนวการจัดกิจกรรมแนะ
แนว คือ การประสานงานกับหน่วยงานภายนอกเพื่อจัดกิจกรรมร่วมกัน และ การจัดกิจกรรมเพื่อให้นักเรียน
รู้จักและเข้าใจตนเอง แนวทางการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน คือ ผู้บริหารควรส่งเสริมการทำบันทึก
ข้อตกลงกับภาคเอกชนหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ เพื่อระดมทรัพยากรนอกงบประมาณ และ
ผู้บริหารควรสนับสนุนแพลตฟอร์มคลังสื่อแนะแนวอิเล็กทรอนิกส์ที่รวบรวมแบบทดสอบบุคลิกภาพและ

วิธีโสมภาษณ์อาชีพในท้องถิ่นผลการประเมินการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน พบว่า ความเป็นไปได้และความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ : การบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน, กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน, กลุ่มโรงเรียนแม่สอด-ท่าสายลวด

Abstract

This research aimed to investigate the current status and problems, establish development guidelines for the management of learner development activities in the Mae Sot–Tha Sai Luat School Group under Tak Primary Educational Service Area Office 2. The population comprised 176 school administrators and teachers from the Mae Sot–Tha Sai Luat School Group, together with 9 experts. data were collected using questionnaires and semi-structured interviews. Quantitative data were analyzed using descriptive statistics, including frequency, percentage, mean, and standard deviation, while qualitative data were analyzed through content analysis. The findings revealed that the overall implementation of student development activity management within the school group was at the highest level. When considered by dimension, the Learner Development Activities dimension achieved the highest mean score. Regarding management problems, the most frequently reported issues were found in the guidance activities dimension, particularly in coordinating collaborative activities with external agencies and organizing activities that promote students' self-awareness and self-understanding. To address these issues, the proposed development guidelines recommend that school administrators establish Memorandums of Understanding (MOUs) with local private-sector organizations and local administrative organizations to mobilize additional non-budgetary resources. Furthermore, administrators should support the development of an electronic guidance media repository that integrates personality assessments and video interviews featuring local occupations. The evaluation of the proposed development guidelines indicated that both their feasibility and appropriateness were at a high level.

Keywords: Learner Development Activities Management, Learner Development Activities, Mae Sot - Tha Sai Luat School Group

1. บทนำ

การที่สังคมและประเทศชาติจะความเจริญรุ่งเรืองก้าวหน้า มีความทันสมัยทัดเทียมนานาประเทศได้นั้น ประกอบไปด้วยปัจจัยสำคัญหลายๆ ปัจจัย หนึ่งในนั้นคือปัจจัยทางด้านคุณภาพของทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งการที่จะพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในชาติให้มีคุณภาพได้นั้น จำเป็นจะต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาเด็กและเยาวชนของชาติ โดยเน้นไปที่การศึกษาเนื่องจากการศึกษาจะเป็นเครื่องมือในการพัฒนาเยาวชนให้เติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีศักยภาพและส่งผลให้ประเทศชาติบ้านเมืองมีความเจริญรุ่งเรืองมั่นคงสืบไป

แผนยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2561–2580 (2561) มุ่งพัฒนาคนไทยในทุกช่วงวัยให้เป็นผู้มีคุณภาพ มีคุณธรรม จริยธรรม มีวินัย และมีจิตสาธารณะ พร้อมรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม ขณะที่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 ให้ความสำคัญกับการวางรากฐานการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์อย่างรอบด้าน ตั้งแต่วัยเด็กจนตลอดช่วงชีวิต เพื่อสร้างพลเมืองที่มีสุขภาวะและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2559) ทั้งนี้ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน

พ.ศ. 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) ได้กำหนดให้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเป็นองค์ประกอบสำคัญของการจัดการศึกษา เพื่อส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม ทักษะชีวิต และความรับผิดชอบต่อสังคม ผ่านการดำเนินกิจกรรม 3 ด้าน ได้แก่ กิจกรรมแนะแนว กิจกรรมนักเรียน และกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ ซึ่งมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นพลเมืองที่มีคุณภาพตามเป้าหมายของประเทศ

โดยกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งส่งเสริมการพัฒนาผู้เรียนอย่างรอบด้าน ทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม เพื่อให้ผู้เรียนเติบโตเป็นบุคคลที่มีคุณธรรม จริยธรรม มีวินัย มีจิตสาธารณะ และสามารถดำรงชีวิตร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้นำความรู้ ทักษะ เจตคติ และประสบการณ์ไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติกิจกรรมจริง อันนำไปสู่การพัฒนาสมรรถนะสำคัญและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนประกอบด้วย 3 ลักษณะ 1) กิจกรรมแนะแนว คือกิจกรรมที่จะส่งเสริมและพัฒนาให้ผู้เรียนได้รู้จักตนเอง รู้จักรักษาสีงแวดล้อม สามารถที่จะคิดตัดสินใจ คิดแก้ปัญหา สามารถกำหนดเป้าหมาย วางแผนชีวิตทั้งด้านการเรียนและด้านการประกอบอาชีพ และสามารถปรับตัวได้อย่างเหมาะสม อีกทั้งยังช่วยให้ครูได้รู้จักและเข้าใจผู้เรียนมากขึ้น นับว่าเป็นกิจกรรมที่คอยช่วยเหลือและให้คำปรึกษาผู้ปกครองเพื่อการมีส่วนร่วมพัฒนาผู้เรียน 2) กิจกรรมนักเรียน คือกิจกรรมที่เน้นการพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความมีระเบียบวินัย ความเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี มีความรับผิดชอบในการทำงานร่วมกันกับผู้อื่น การรู้จักการแก้ปัญหาและตัดสินใจที่เหมาะสม มีเหตุผล รวมถึงช่วยเหลือแบ่งปันเอื้ออาทรและสมานฉันท์ กิจกรรมนักเรียน ประกอบไปด้วย กิจกรรมลูกเสือ เนตรนารี ยุวกาชาด ผู้บำเพ็ญประโยชน์ และนักศึกษาวิชาทหาร กิจกรรมชุมนุม ชมรม 3) กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ คือกิจกรรมที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้บำเพ็ญตนให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม ชุมชน และท้องถิ่น ตามความถนัดและสนใจในลักษณะจิตอาสา เพื่อแสดงถึงการรับผิดชอบต่อคุณงามความดีการเสียสละต่อสังคม และความมีจิตสาธารณะ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560)

กลุ่มโรงเรียนแม่สอด-ท่าสายลวด โรงเรียนที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ชายแดนไทย-เมียนมา มีความหลากหลายทางชาติพันธุ์และวัฒนธรรม และมีลักษณะเฉพาะด้านภูมิศาสตร์และสังคมที่ส่งผลต่อการจัดการศึกษาในเขตชายแดน การบริหารงาน และการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ความยากลำบากในการสื่อสารเนื่องจากอุปสรรคทางภาษา โดยในงานวิจัยนี้ ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาหาแนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วม ในการดำเนินงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของสถานศึกษาของกลุ่มโรงเรียนแม่สอด - ท่าสายลวด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 2 และนำข้อมูลมาใช้เพื่อเป็นแนวทางการบริหารงานกิจกรรมพัฒนา ผู้เรียนของสถานศึกษา ให้มีคุณภาพและเกิดประสิทธิผลยิ่งขึ้น อันจะส่งผลให้การเรียนการสอน มีคุณภาพมาตรฐาน เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักเรียนให้สูงขึ้น

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของกลุ่มโรงเรียนแม่สอด-ท่าสายลวด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 2
2. เพื่อหาแนวทางพัฒนาการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของกลุ่มโรงเรียนแม่สอด-ท่าสายลวด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 2
3. เพื่อประเมินแนวทางพัฒนาการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของกลุ่มโรงเรียนแม่สอด-ท่าสายลวด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 2

3. วิธีดำเนินการวิจัย

ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของกลุ่มโรงเรียนแม่สอด-ท่าสายลวด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 2

ขอบเขตด้านเนื้อหา

ผู้วิจัยได้จากการสังเคราะห์เอกสารทางวิชาการและรายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง แล้วกำหนดเป็นขอบเขตด้านเนื้อหา 4 ด้าน ดังนี้ 1. กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน 2. กิจกรรมแนะแนว 3. กิจกรรมนักเรียน และ 4. กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์

ขอบเขตด้านประชากร

การศึกษาคครั้งนี้ใช้ประชากรทั้งหมด ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 9 คน และครูผู้สอนจำนวน 176 คน รวมทั้งสิ้น 185 คน ในกลุ่มโรงเรียนแม่สอด-ท่าสายลวด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 2 ปีการศึกษา 2568

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามการศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของกลุ่มโรงเรียนแม่สอด-ท่าสายลวด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 2 ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 แบบสอบถามสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะเป็นกำหนดคำตอบให้เลือก (Checklist) ประกอบด้วย สถานภาพ ตำแหน่ง เพศ คุณวุฒิและประสบการณ์ในการทำงาน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามสภาพการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของกลุ่มโรงเรียนแม่สอด-ท่าสายลวด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 2 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert's Five Rating scale อ้างถึงในบุญชม ศรีสะอาด, 2560)

ตอนที่ 3 แบบสอบถามปัญหาการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของกลุ่มโรงเรียนแม่สอด-ท่าสายลวด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 2 เป็นแบบกำหนดข้อคำตอบให้เลือก (Multiple response) ได้มากกว่า 1 คำตอบในแต่ละด้าน

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ ดำเนินการดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดขอบเขตด้านเนื้อหา และนิยามปฏิบัติการ

2. ยกร่างโครงสร้างแบบสอบถามโดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ตอน ประกอบด้วย

2.1 ตอนที่ 1 แบบสอบถามสภาพภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบปรนัยกำหนดคำตอบเดียว (Checklist)

2.2 ตอนที่ 2 แบบสอบถามสภาพการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของกลุ่มโรงเรียนแม่สอด-ท่าสายลวด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 2 แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามขอบเขตด้านเนื้อหา จำนวน 4 ด้าน

2.3 ตอนที่ 3 แบบสอบถามปัญหาการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของกลุ่มโรงเรียนแม่สอด-ท่าสายลวด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 2 เป็นแบบกำหนดข้อคำตอบให้เลือก (Multiple response) ได้มากกว่า 1 คำตอบ ตามขอบเขตด้านเนื้อหา จำนวน 4 ด้าน

3. วิเคราะห์นิยามปฏิบัติการเพื่อกำหนดตัวชี้วัดรายด้าน กำหนดโครงสร้างแบบสอบถามรายด้าน เพื่อใช้ศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของกลุ่มโรงเรียนแม่สอด-ท่าสายลวด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 2 ตามขอบเขตด้านเนื้อหา 4 ด้าน ดังนี้

3.1 แบบสอบถามการบริหารและปัญหากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของกลุ่มโรงเรียนแม่สอด-ท่าสายลวด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 2 ได้ร่างข้อคำถามตามของเขต 4 ด้าน คือ 1. กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน 2. แนวการจัดกิจกรรมแนะแนว 3. แนวการจัดกิจกรรมนักเรียน และ 4. แนวการจัดกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์

4. นำร่างแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณาความถูกต้อง ของการใช้ภาษา ความสอดคล้องของคำถามกับจุดประสงค์และให้ข้อเสนอแนะแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

5. จัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับใหม่เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) ของแบบสอบถาม ด้วยการหาดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence : IOC) ข้อคำถามกับวัตถุประสงค์โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน กำหนดระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเป็น 3 ระดับ คือ สอดคล้อง =+1 ไม่แน่ใจ =0 และไม่เห็นด้วย =-1 โดยหาค่า IOC ต้องมีค่าตั้งแต่ 0.60 ขึ้นไป

6. นำผลการตรวจประเมินของผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence : IOC) โดยการคำนวณเครื่องมือหาค่าร้อยละ เลือกข้อที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.60 ขึ้น

ไปเป็นข้อคำถามที่ใช้ได้ ได้ค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.60-1.00 ทั้งหมด 60 ข้อ ผลการประเมินใช้ได้ คิดเป็นร้อยละ 100 ของข้อคำถามรายด้าน ซึ่งบางส่วนผู้เชี่ยวชาญได้ให้ข้อเสนอแนะไว้

7. นำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขข้อคำถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ แล้วเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจความเหมาะสมและให้ข้อเสนอแนะอีกครั้งหนึ่ง ก่อนนำไปปรับปรุงและจัดพิมพ์เป็นแบบสอบถามฉบับใหม่เพื่อนำไปทดลองใช้หาค่าความเชื่อมั่น

8. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) กับผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนของกลุ่มโรงเรียนแม่สอด - แม่กาษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 2 จำนวน 30 คน เพื่อหาความเชื่อมั่น ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .961

9. นำแบบสอบถามที่ได้ทำการแก้ไขปรับปรุงแล้วเพื่อนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในกลุ่มโรงเรียนแม่สอด-ท่าสายลวด จำนวน 176 ฉบับ หลังจากนั้นผู้วิจัยรับแบบสอบถามคืนมา 176 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 หลังจากนั้นนำข้อมูลที่ได้นำมาตรวจสอบความสมบูรณ์และวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามที่เก็บรวบรวมจากประชากรทั้งหมดด้วยสถิติพรรณนา (Descriptive Statistics) ประกอบด้วย การแจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ยของประชากร (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของประชากร (σ) เพื่อนำเสนอข้อมูลในภาพรวมและรายด้าน สำหรับการแปลผลค่าเฉลี่ยของแบบสอบถามมาตรฐานประมาณค่า 5 ระดับ ใช้เกณฑ์การแปลผลตามแนวทางของบุญชม ศรีสะอาด (2560)

ระยะที่ 2 การหาแนวทางพัฒนาการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของกลุ่มโรงเรียนแม่สอด-ท่าสายลวด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 2

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ประกอบด้วย

ผู้ทรงคุณวุฒิ ได้มาโดยการเลือกซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ดังนี้ 1. ผู้บริหารการศึกษาที่มีวุฒิทางการศึกษาสาขาบริหารการศึกษาในระดับปริญญาโทขึ้นไป มีประสบการณ์ในการบริหาร ไม่น้อยกว่า 5 ปี และมีวิทยฐานะชำนาญการพิเศษขึ้นไป จำนวน 3 คน 2. อาจารย์ในมหาวิทยาลัยที่มีประสบการณ์ด้านการศึกษาไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 3 คน และ 3. ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีวุฒิทางการศึกษาสาขาบริหารการศึกษาในระดับปริญญาโทขึ้นไป มีประสบการณ์ในการบริหาร ไม่น้อยกว่า 5 ปี และมีวิทยฐานะชำนาญการพิเศษขึ้นไป จำนวน 3 คน รวมทั้งสิ้น 9 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามสถานภาพทั่วไปของผู้ทรงคุณวุฒิ

ตอนที่ 2 แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นที่เกี่ยวข้องกับแนวทางพัฒนาการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของกลุ่มโรงเรียนแม่สอด-ท่าสายลวด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 2 ตามขอบเขตด้านเนื้อหา เป็นแบบปลายเปิด

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ ดำเนินการดังนี้

1. ศึกษาเอกสารการสร้างแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured interview)
2. นำผลการวิจัยสภาพและปัญหาการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของกลุ่มโรงเรียนแม่สอด-ท่าสายลวด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 2 ในขั้นตอนที่ 1 ที่มีสภาพการปฏิบัติที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดและปัญหาที่มีค่าร้อยละสูงสุดของแต่ละด้าน ๆ ละ 3 ข้อมาสรุปอุปนิสัยแล้วสร้างเป็นแบบสัมภาษณ์รายด้าน ๆ ละ 1 ข้อ
3. นำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องการใช้ภาษา และความครอบคลุมด้านเนื้อหา นำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์
4. จัดพิมพ์เป็นแบบสัมภาษณ์ฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้เก็บข้อมูล

การรวบรวมข้อมูล มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ขออนุญาตแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิจากคณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยนอร์ทเทิร์น
2. ส่งหนังสือแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิถึงผู้ทรงคุณวุฒิ พร้อมโครงร่างสารนิพนธ์ฉบับสมบูรณ์และแบบสัมภาษณ์เพื่อให้ผู้ทรงคุณวุฒิศึกษาล่วงหน้า และขอความอนุเคราะห์พิจารณาอนุญาตให้สัมภาษณ์
3. นัดหมายกับผู้ทรงคุณวุฒิทางโทรศัพท์เพื่อกำหนดวันเวลา/สถานที่ในการสัมภาษณ์
4. ดำเนินการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิตามที่ผู้ทรงคุณวุฒิกำหนด บันทึกข้อมูลด้วยตัวเอง
5. ทำการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์เพื่อนำไปเขียนรายงานต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อหาแนวทางพัฒนาการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของกลุ่มโรงเรียนแม่สอด-ท่าสายลวด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 2 ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) แจกแจงความถี่ และจัดลำดับความสำคัญ

ระยะที่ 3 การประเมินแนวทางพัฒนาการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของกลุ่มโรงเรียนแม่สอด-ท่าสายลวด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 2

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ประกอบด้วย

ผู้บริหารสถานศึกษาและครูกลุ่มโรงเรียนแม่สอด – ท่าสายลวด จำนวน 30 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบประเมินความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบประเมิน เพื่อสอบถามสถานภาพทั่วไปของแหล่งข้อมูล ได้แก่ เพศ อายุ ตำแหน่ง ประสบการณ์ แบบประเมินเป็นแบบเลือกตอบ (Checklist)

ตอนที่ 2 แบบประเมินความเป็นประโยชน์ของแนวทางพัฒนาการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของกลุ่มโรงเรียนแม่สอด-ท่าสายลวด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 2 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert's Five Rating scale อ้างถึงในบุญชม ศรีสะอาด, 2560)

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ ดำเนินการดังนี้

1. ศึกษาแนวคิดทฤษฎีและรายงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบประเมินความเป็นประโยชน์ของรูปแบบและเอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการประเมินเพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการวิจัย
2. นำผลการศึกษาในขั้นตอนที่ 2 ผลการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิมาตรวจสอบความถูกต้องครอบคลุมเพื่อสร้างเป็นข้อคำถามในแบบประเมินความเป็นประโยชน์ ครอบคลุมทั้ง 4 ด้าน
3. นำแบบประเมินที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ความเหมาะสมของการใช้ภาษาและความสอดคล้องกับเนื้อหา พร้อมให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแบบประเมินความเป็นประโยชน์ให้มีคุณภาพ
4. นำแบบประเมินความเป็นประโยชน์มาปรับปรุงและจัดพิมพ์ใหม่ตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ แล้วนำแบบประเมินความเป็นประโยชน์ไปใช้เก็บข้อมูลกับผู้ทรงคุณวุฒิต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อหาค่าเฉลี่ยของประชากร (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของประชากร (σ) ทั้งโดยรวมและรายด้าน จากนั้นนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปตาราง พร้อมแปลผลตามเกณฑ์การแปลผลคะแนนเฉลี่ยของมาตราประมาณค่า 5 ระดับ ตามเกณฑ์กำหนดของบุญชม ศรีสะอาด (2560) ทั้งนี้ แนวทางที่พัฒนาขึ้นจะถือว่าผ่านเกณฑ์การประเมินความเป็นประโยชน์ เมื่อมีค่าเฉลี่ย (μ) ตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) ไม่เกิน 1.00

4. ผลการวิจัย

จากผลการวิจัย เรื่อง แนวทางพัฒนาการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของกลุ่มโรงเรียนแม่สอด-ท่าสายลวด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 2 สรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ ได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาสภาพการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของกลุ่มโรงเรียนแม่สอด-ท่าสายลวด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 2 มีผลแสดงดังตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับสภาพการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของกลุ่มโรงเรียน แม่สอด-ท่าสายลวด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 2 โดยรวมและรายด้าน

ข้อ	รายการ	ระดับปฏิบัติ		แปลผล
		μ	σ	
1	ด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	4.86	0.48	มากที่สุด
2	ด้านแนวการจัดกิจกรรมแนะแนว	4.69	0.67	มากที่สุด
3	ด้านแนวการจัดกิจกรรมนักเรียน	4.51	0.71	มากที่สุด
4	ด้านแนวการจัดกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์	4.37	0.91	มาก
เฉลี่ยรวม		4.61	0.69	มากที่สุด

จากตารางที่ 1 พบว่า พบว่า การบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของกลุ่มโรงเรียนแม่สอด-ท่าสายลวด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 2 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.61, \sigma = 0.69$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากสูงไปต่ำ พบว่า ด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนอยู่ในระดับสูงที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.86, \sigma = 0.48$) รองลงมา คือ ด้านแนวการจัดกิจกรรมแนะแนว มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.69, \sigma = 0.67$) ด้านแนวการจัดกิจกรรมนักเรียน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.51, \sigma = 0.71$) และด้านแนวการจัดกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.37, \sigma = 0.91$) อยู่ในระดับต่ำที่สุด ตามลำดับ

ผลการศึกษาปัญหาการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของกลุ่มโรงเรียนแม่สอด-ท่าสายลวด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 2 แสดงดังตารางที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 2 ค่าร้อยละสูงสุดปัญหาการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน รายด้าน

ด้าน	ปัญหาที่มีค่าร้อยละสูงสุด	ร้อยละ	ลำดับ
กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	โรงเรียนเชิญชวนผู้นำชุมชนร่วมจัดกิจกรรมเพียงบางส่วน	65.91	3
กิจกรรมแนะแนว	การจัดกิจกรรมเพื่อให้นักเรียนรู้จักและเข้าใจตนเอง	65.34	2
กิจกรรมนักเรียน	การจัดสถานที่และอุปกรณ์ที่เหมาะสมสำหรับการจัดกิจกรรมนักเรียน	71.02	1
กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์	กิจกรรมนักเรียนการประสานงานกับหน่วยงานภายนอกเพื่อจัดกิจกรรมร่วมกัน	57.95	4

จากตารางที่ 2 พบว่าปัญหาการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของกลุ่มโรงเรียนแม่สอด-ท่าสายลวด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 2 เรียงจากสูงไปต่ำ คือ ด้านกิจกรรมนักเรียนสูงที่สุดรองลงมาคือ กิจกรรมแนะแนว กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนและกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ตามลำดับ

2. ผลการศึกษาแนวทางการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของกลุ่มโรงเรียนแม่สอด-ท่าสายลวด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 2 ดังนี้

ด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ผู้บริหารควรสร้างความร่วมมือกับภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคีเครือข่ายในพื้นที่ เพื่อสนับสนุนงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ และแหล่งเรียนรู้ โดยมีเงื่อนไขสำคัญคือการสนับสนุนจากผู้บริหารและความพร้อมของภาคีเครือข่าย ครูควรเชิญปราชญ์ชาวบ้านหรือผู้ประกอบการในพื้นที่ร่วมถ่ายทอดองค์ความรู้ และออกแบบกิจกรรมในรูปแบบโครงการที่แก้ปัญหาจริงของชุมชน พร้อมเชื่อมโยงองค์ความรู้ท้องถิ่นสู่กิจกรรมที่สอดคล้องกับหลักสูตรสถานศึกษา นอกจากนี้ โรงเรียนควรพัฒนาพื้นที่การเรียนรู้ร่วมกับชุมชนเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมอย่างต่อเนื่อง โดยใช้ทรัพยากรจากโรงเรียนและเครือข่ายในพื้นที่ โดยผู้บริหารสถานศึกษา ควรร่วมรับผิดชอบกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ซึ่งความสำเร็จควรประเมินจากจำนวนเครือข่ายที่เข้าร่วม จำนวนกิจกรรมที่ดำเนินการตามแผน ระดับการมีส่วนร่วมของนักเรียนและความพึงพอใจของชุมชนต่อการดำเนินงานร่วมกัน

ด้านแนวการจัดกิจกรรมแนะแนว ผู้บริหารควรพัฒนาแพลตฟอร์มคลังสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่รวบรวมสื่ออาชีพในชุมชน และวิดีโอเกี่ยวกับอาชีพในพื้นที่ เพื่อสนับสนุนการแนะแนวอย่างทั่วถึง โดยมีเงื่อนไขคือ โรงเรียนมีระบบอินเทอร์เน็ตและอุปกรณ์ดิจิทัลที่เพียงพอ รวมทั้งได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานและสถานประกอบการในพื้นที่ ครูควรใช้สื่อดิจิทัล เช่น วิดีโอ TikTok และ Facebook Page ของโรงเรียน ตลอดจนข้อมูลจากเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ และด้านบุคลากรแม่สอด เพื่อเปิดโลกทัศน์ด้านอาชีพ และสื่อสารข้อมูลผ่านกลุ่ม Line หมู่บ้านในภาษาที่ผู้ปกครองและชุมชนเข้าใจ รวมถึงภาษาชาติพันธุ์ในพื้นที่ นอกจากนี้ ควรสร้างเครือข่ายศิษย์เก่า และมีแอปพลิเคชันในการสื่อสารข้อมูลความถนัดของผู้เรียนกับผู้ปกครองแบบต่อเนื่อง พร้อมจัดอบรมผู้ปกครองเพื่อเสริมสร้างความเข้าใจด้านการศึกษาศตวรรษที่ 21 โดยใช้ทรัพยากรด้านเทคโนโลยี บุคลากร และเครือข่ายในพื้นที่ ผู้รับผิดชอบหลัก ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูแนะแนว ครูที่ปรึกษา ผู้ปกครอง และภาคีเครือข่าย ทั้งนี้ ความสำเร็จควรประเมินจากการใช้สื่อแนะแนวของครูและผู้เรียน จำนวนผู้ปกครองและเครือข่ายที่เข้าร่วมกิจกรรม ระดับความพึงพอใจของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง และความสามารถของผู้เรียนในการวางแผนการศึกษาหรือเส้นทางอาชีพที่สอดคล้องกับความถนัดและบริบทเชิงพื้นที่

ด้านแนวการจัดกิจกรรมนักเรียน ผู้บริหารควรส่งเสริมการจัดกิจกรรมนักเรียนให้เหมาะสมกับบริบทครอบครัว โดยปรับช่วงเวลาให้ยืดหยุ่นและลดผลกระทบต่อการละเล่นของผู้ปกครอง ควรสนับสนุนงบประมาณ

ด้านการเดินทาง อาหารว่าง และพัฒนาศูนย์ฝึกลูกเสือหรือกิจกรรมเยาวชนระดับกลุ่มโรงเรียนเพื่อใช้ทรัพยากรร่วมกันส่งเสริมการสร้างแรงจูงใจด้วยการรับรองชั่วโมงกิจกรรม หรือมอบเกียรติบัตรแก่นักเรียนที่มีผลงานโดดเด่น ครูควรพัฒนาห้องสภานักเรียนให้เป็นพื้นที่สร้างสรรค์ที่มีเทคโนโลยีสนับสนุนการคิดและออกแบบโครงการรวมทั้งประยุกต์ใช้แนวคิดเกมมิฟิเคชันเพื่อเพิ่มความสนใจและการมีส่วนร่วมของนักเรียน โดยมีเงื่อนไขคือการสนับสนุนจากผู้บริหาร งบประมาณ และความร่วมมือของภาคีเครือข่ายในพื้นที่ ผู้รับผิดชอบหลัก ได้แก่ ผู้บริหาร ครูผู้รับผิดชอบกิจกรรมนักเรียน ครูที่ปรึกษา และเครือข่ายชุมชน ตัวชี้วัดความสำเร็จ ได้แก่ การเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียน จำนวนกิจกรรมที่ดำเนินการ และระดับความพึงพอใจของนักเรียนและผู้ปกครอง

ด้านแนวการจัดกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ ครูควรปรับบทบาทให้นักเรียนเป็นผู้ลงมือปฏิบัติและมีส่วนร่วมในการวางแผน ดำเนินงาน และประเมินผลกิจกรรมมากขึ้นส่งเสริมให้ผู้เรียนศึกษาบริบทชุมชน เรียนรู้ประเพณี วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นจากประสบการณ์จริงผู้บริหารควรสนับสนุนการพัฒนาภาวะผู้นำ การสื่อสาร และการทำงานร่วมกับชุมชนของผู้เรียนรวมทั้งส่งเสริมการประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินกิจกรรมผ่านช่องทางที่เหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษา ครูควรจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างผู้เรียนกับบุคคลต่างช่วงวัย เพื่อสร้างความเข้าใจและความภาคภูมิใจในท้องถิ่นโดยมีเงื่อนไขคือความร่วมมือจากผู้บริหาร ชุมชน และภาคีเครือข่าย รวมถึงความพร้อมด้านทรัพยากรและแหล่งเรียนรู้ผู้รับผิดชอบหลัก ได้แก่ ผู้บริหาร ครู นักเรียน และชุมชนร่วมกันขับเคลื่อนกิจกรรมตัวชี้วัดความสำเร็จ ได้แก่ การมีส่วนร่วมของนักเรียน จำนวนกิจกรรมที่เชื่อมโยงกับชุมชน และความพึงพอใจของผู้เกี่ยวข้อง

3. ผลการประเมินแนวทางพัฒนาการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของกลุ่มโรงเรียนแม่สอด-ท่าสายลวด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 2

ตารางที่ 3 แสดงความเป็นไปได้และความเหมาะสมของแนวทางการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของกลุ่มโรงเรียนแม่สอด-ท่าสายลวดสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 2

ที่	รายการ	ความเป็นไปได้			ความเหมาะสม		
		μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล
1	ด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	4.47	0.84	มาก	4.64	0.69	มากที่สุด
2	ด้านแนวการจัดกิจกรรมแนะแนว	4.41	0.85	มาก	4.55	0.74	มากที่สุด
3	ด้านแนวการจัดกิจกรรมนักเรียน	4.48	0.67	มาก	4.55	0.61	มากที่สุด

4	ด้านแนวการจัดกิจกรรมเพื่อ สังคมและสาธารณประโยชน์	4.49	0.78	มาก	4.51	0.74	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย		4.46	0.79	มาก	4.56	0.70	มากที่สุด

จากตารางที่ 3 พบว่าแนวทางการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของกลุ่มโรงเรียนแม่สอด-ท่าสายลวด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 2 ความเป็นไปได้โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.46$, $\sigma = 0.79$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากสูงไปต่ำ พบว่า ด้านแนวการจัดกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ อยู่ในระดับสูงที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.49$, $\sigma = 0.78$) รองลงมา คือ ด้านแนวการจัดกิจกรรมนักเรียน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.48$, $\sigma = 0.67$) และด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.47$, $\sigma = 0.84$) และด้านแนวการจัดกิจกรรมแนะแนว ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.41$, $\sigma = 0.84$) อยู่ในระดับต่ำที่สุด ตามลำดับ

ส่วนความเหมาะสมของแนวทางการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของกลุ่มโรงเรียนแม่สอด-ท่าสายลวด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 2 พบว่า ความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.56$, $\sigma = 0.70$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากสูงไปต่ำ พบว่า ด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน อยู่ในระดับสูงที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.64$, $\sigma = 0.69$) รองลงมา คือ ด้านแนวการจัดกิจกรรมแนะแนว มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.55$, $\sigma = 0.74$) ด้านแนวการจัดกิจกรรมนักเรียน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.55$, $\sigma = 0.61$) และด้านแนวการจัดกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.51$, $\sigma = 0.74$) อยู่ในระดับต่ำที่สุด ตามลำดับ

5. อภิปรายผล

1. สภาพพัฒนาการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของกลุ่มโรงเรียนแม่สอด-ท่าสายลวด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 2 มีสภาพการปฏิบัติในระดับมากที่สุด ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน รองลงมา ด้านแนวการจัดกิจกรรมแนะแนว ด้านแนวการจัดกิจกรรมนักเรียน และด้านแนวการจัดกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่าสถานศึกษาในกลุ่มแม่สอด-ท่าสายลวดมีความเข้าใจอย่างลึกซึ้งในตัวผู้เรียน ครูและผู้บริหารสามารถนำกระบวนการแนะแนวมาใช้เป็นเครื่องมือสำคัญในการคัดกรองและส่งเสริมศักยภาพเด็กรายบุคคล ในขณะที่กิจกรรมนักเรียน เช่น ลูกเสือ ยุวกาชาด ชมรมต่าง ๆ ถูกใช้เป็นกลไกหลักในการสร้างระเบียบวินัยและการอยู่ร่วมกันในสังคม พหุวัฒนธรรม ซึ่งถือเป็นหัวใจสำคัญของการสร้างพลเมืองดีในพื้นที่ชายแดน ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ ทั้งนี้ อาจเป็นผลมาจากข้อจำกัดด้านบริบทของพื้นที่ชายแดน ซึ่ง

การดำเนินกิจกรรมนอกสถานศึกษาต้องคำนึงถึงมาตรการด้านความปลอดภัย ระเบียบปฏิบัติ และข้อจำกัดในการประสานงานกับหน่วยงานภายนอก นอกจากนี้ สถานศึกษาอาจให้ความสำคัญกับการจัดกิจกรรมที่มุ่งพัฒนาทักษะชีวิตและเสริมสร้างคุณลักษณะของผู้เรียนภายในโรงเรียนเป็นหลัก ส่งผลให้โอกาสในการจัดกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ร่วมกับชุมชนมีน้อยกว่ากิจกรรมด้านอื่น ข้อค้นพบในการวิจัยครั้งนี้จึงสอดคล้องกับการศึกษาของกรกช กำเลิศกล้า (2569) ได้วิจัยเรื่องแนวทางพัฒนาการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามกระบวนการโรงเรียนในฐานะชุมชนแห่งการเรียนรู้ของกลุ่มโรงเรียนสายน้ำวัง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 1 พบว่า สภาพการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามกระบวนการโรงเรียนในฐานะชุมชนแห่งการเรียนรู้ ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และสอดคล้องกับสาวิตรี ศรีวิเศษ (2566) ได้ศึกษาแนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 สำหรับสถานศึกษาสังกัดเทศบาลภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง พบว่าสภาพปัจจุบันการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 โดยรวมอยู่ในระดับมาก สภาพที่พึงประสงค์การจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

ปัญหาการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของกลุ่มโรงเรียนแม่สอด-ท่าสายลวดสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 2 พบว่า ด้านกิจกรรมนักเรียน ปัญหาที่พบสูงสุดคือ การจัดสถานที่และอุปกรณ์ที่เหมาะสมสำหรับการจัดกิจกรรมนักเรียน อาจจะเป็นเพราะสถานศึกษาหลายแห่งมีข้อจำกัดด้านทรัพยากร ทั้งในด้านงบประมาณ พื้นที่ และวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดกิจกรรม ทำให้ไม่สามารถจัดสภาพแวดล้อมหรือเตรียมอุปกรณ์ได้เหมาะสมกับกิจกรรม สอดคล้องกับการศึกษาของปฐมาวดี พัฒนสิงห์ (2560) ได้ศึกษาการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของโรงเรียน มอ.วิทยานุสรณ์ สุราษฎร์ธานี ซึ่งให้เห็นว่าการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพจำเป็นต้องอาศัยความพร้อมของสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และการสนับสนุนจากโรงเรียน เนื่องจากเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการดำเนินกิจกรรมและการมีส่วนร่วมของผู้เรียน ด้านกิจกรรมแนะแนว ปัญหาที่พบสูงสุดคือการจัดกิจกรรมเพื่อให้นักเรียนรู้จักและเข้าใจตนเอง สะท้อนว่าผู้เรียนในปัจจุบันต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เทคโนโลยี และข้อมูลข่าวสารที่รวดเร็ว ส่งผลให้การค้นหาอัตลักษณ์ ความถนัด และการวางแผนชีวิตมีความซับซ้อนมากขึ้น ขณะที่สถานศึกษาอาจยังไม่สามารถจัดกิจกรรมแนะแนวที่ตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลได้อย่างทั่วถึง สอดคล้องกับการศึกษาของปิยะภรณ์ พันธุวิทย์ (2567) ที่พบว่ากิจกรรมแนะแนวที่มุ่งส่งเสริมการรู้จักและเข้าใจตนเองช่วยให้ผู้เรียนตระหนักถึงศักยภาพและสามารถวางแผนทางการพัฒนาตนเองได้อย่างเหมาะสม ด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ปัญหาที่พบสูงสุดคือ โรงเรียนเชิญชวนผู้นำชุมชนร่วมจัดกิจกรรมเพียงบางส่วน แม้โรงเรียนจะมีความโดดเด่นในการจัดกิจกรรมที่ตอบโจทย์พุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัยได้ดี แต่ความเป็นส่วนหนึ่งของชุมชน ยังคงเป็นโจทย์ท้าทาย เนื่องด้วยบริบทของแม่

สอดคล้องกับพื้นที่พุทธวัฒนธรรมและมีความเคลื่อนไหวของประชากรสูง ส่งผลให้การสร้างความร่วมมือกับผู้นำชุมชนและการรักษาความต่อเนื่องของปราชญ์ชาวบ้านทำให้อาจขาดความต่อเนื่อง รวมทั้งข้อจำกัดด้านเวลา ภารกิจ และความพร้อมของแต่ละภาคส่วน ทำให้การมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนยังไม่ครอบคลุมเท่าที่ควร สอดคล้องกับการศึกษาของสุภาพร อุณเจริญ (2569) ที่พบว่าการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและชุมชนเป็นปัจจัยสำคัญในการยกระดับคุณภาพการศึกษา โดยชุมชนควรมีบทบาทตั้งแต่การวางแผนสนับสนุนทรัพยากร ร่วมจัดกิจกรรม และติดตามประเมินผล ซึ่งจะทำให้โรงเรียนสามารถตอบสนองต่อบริบทของท้องถิ่นได้ดียิ่งขึ้น และกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ ปัญหาที่พบสูงสุดคือ กิจกรรมนักเรียนการประสานงานกับหน่วยงานภายนอกเพื่อจัดกิจกรรมร่วมกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะโรงเรียนยังทำงานในลักษณะแยกส่วน จากชุมชนและองค์กรภายนอก การขาดการประชาสัมพันธ์ผลงานนักเรียนที่ทำเพื่อสังคมอย่างเป็นระบบ ทำให้ขาดแรงจูงใจและการสนับสนุนจากภาคส่วนต่าง ๆ สอดคล้องกับงานวิจัยของวิลาวัลย์ รอดสุด (2569) ซึ่งศึกษาปัจจัยความสำเร็จในการส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน พบว่าความสำเร็จของการสร้างความร่วมมือเกิดจากการมีช่องทางสื่อสารที่ชัดเจน การสร้างความไว้วางใจ การเปิดโอกาสให้ชุมชนและหน่วยงานต่าง ๆ เข้ามามีส่วนร่วม และการประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะช่วยให้เกิดการสนับสนุนทรัพยากรและการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนมากขึ้น

2. แนวทางการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของกลุ่มโรงเรียน แม่สอด-ท่าสายลวด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 2 ผู้พบว่า

ด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน คือ การสร้างความร่วมมือกับภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคีเครือข่ายในพื้นที่สะท้อนถึงการบริหารแบบระดมทรัพยากร เพื่อก้าวข้ามข้อจำกัดด้านงบประมาณรัฐ การนำปราชญ์ชาวบ้านและผู้ประกอบการในพื้นที่ท่าสายลวดเข้ามามีส่วนร่วม ไม่เพียงแต่ช่วยลดช่องว่างระหว่างโรงเรียนกับชุมชน แต่ยังเป็นการสร้างความรู้สึกร่วมเป็นเจ้าของร่วม ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของการพัฒนาที่ยั่งยืน สอดคล้องกับผลการวิจัยของยุทธพงษ์ คำจันทร์ (2569) ได้ศึกษาความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนาระบบสนับสนุนการเรียนรู้ของโรงเรียนในโครงการ Partnership School พบว่า ความร่วมมือกับภาคเอกชนช่วยเพิ่มทรัพยากรทางการศึกษา พัฒนาระบบการเรียนรู้ และทำให้โรงเรียนสามารถดำเนินกิจกรรมที่ตอบสนองบริบทของผู้เรียนและชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งการมีภาคีเครือข่ายหลายฝ่ายร่วมกันวางแผนและดำเนินงาน ส่งผลให้การพัฒนาการศึกษามีความต่อเนื่องและยั่งยืน

ด้านแนวการจัดกิจกรรมแนะแนว คือ การปรับตัวสู่ยุคดิจิทัลและการสื่อสารเชิงรุกข้อเสนอแนะด้านแนะแนวชี้ให้เห็นถึงการนำ เทคโนโลยีอุบัติใหม่ มาใช้แก้ปัญหาเชิงบริบท พื้นที่แม่สอดซึ่งเป็นเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษมีความหลากหลายทางอาชีพสูง การใช้ TikTok, Facebook หรือวิดีโอสัมภาษณ์อาชีพในท้องถิ่น เช่น ด้านศุลกากร เป็นการลดช่องว่างทางการเรียนรู้โดยไม่ต้องเดินทาง การใช้ Line กลุ่มหมู่บ้านและ

การปรับแนวคิดผู้ปกครองผ่านการเยี่ยมบ้าน แสดงถึงการบริหารแบบเข้าถึงฐานราก เพื่อให้ผู้ปกครองเข้าใจว่า ทักษะในศตวรรษที่ 21 ซึ่งช่วยสร้างความเข้าใจร่วมกันว่าการเปลี่ยนแปลงศตวรรษที่ 21 ไม่เพียงมุ่งผลสัมฤทธิ์ทาง วิชาการ แต่ครอบคลุมการพัฒนาทักษะอาชีพ ทักษะดิจิทัล ทักษะการสื่อสาร การคิดวิเคราะห์ และการเรียนรู้ตลอด ชีวิต สอดคล้องกับธนวัฒน์ เจริญษา (2563) ที่ได้ศึกษาเรื่อง ความฉลาดทางดิจิทัลกับทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม ในศตวรรษที่ 21 ระบุว่า ผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 จำเป็นต้องพัฒนาความฉลาดทางดิจิทัล ควบคู่กับทักษะการเรียนรู้ การคิดวิเคราะห์ การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสม การจัดการเรียนรู้และการแนะแนวจึงควรใช้สื่อ ดิจิทัลเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาผู้เรียนให้พร้อมต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมและตลาดแรงงาน ด้าน แนวการจัดกิจกรรมนักเรียน คือ เป็นแนวทางที่มุ่งเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารกิจกรรมนักเรียนทั้งในมิติของการ จัดสรรทรัพยากร ลดความเหลื่อมล้ำ การสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างสถานศึกษา และการส่งเสริมแรงจูงใจ ภายในของผู้เรียนผ่านการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมการจัดกิจกรรม นำไปสู่การพัฒนาคุณภาพกิจกรรม พัฒนาผู้เรียนให้มีความทันสมัย และตอบสนองต่อบริบทของสถานศึกษาและชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้อง กับการศึกษาของสุพรรณิ คะหวาศ (2566) ที่เสนอไว้ว่าการพัฒนาคุณภาพการศึกษาจำเป็นต้องบริหารทรัพยากร อย่างเป็นธรรม ลดความเหลื่อมล้ำระหว่างโรงเรียน และพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อให้ผู้เรียนทุกคนเข้าถึง โอกาสทางการศึกษาอย่างเท่าเทียม ซึ่งสะท้อนว่าแนวทางการบริหารกิจกรรมนักเรียนควรให้ความสำคัญกับการ กระจายทรัพยากรและการใช้เทคโนโลยีเพื่อเพิ่มโอกาสในการเข้าร่วมกิจกรรมของผู้เรียนทุกกลุ่มอย่างทั่วถึง

ด้านแนวการจัดกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ คือ การพัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้มีผู้นำและสร้าง ภาพลักษณ์ที่ดีผ่านการสื่อสารเชิงสร้างสรรค์ โดยส่งเสริมให้นักเรียนเปลี่ยนบทบาทจากผู้เข้าร่วมกิจกรรมสู่การเป็นผู้ ขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลง เช่น การปฏิบัติหน้าที่เป็นพิธีกรเยาวชนหรือฝ่ายประชาสัมพันธ์ในงานประเพณีท้องถิ่น นอกจากนี้ การเผยแพร่ผลงานและกิจกรรมของนักเรียนผ่านหอกระจายข่าวของชุมชนและสื่อสังคมออนไลน์ ยังเป็น กลยุทธ์การสื่อสารเชิงบวกที่ช่วยสร้างความภาคภูมิใจให้แก่ผู้เรียน พร้อมทั้งเสริมสร้างภาพลักษณ์ที่ดีของโรงเรียน และความเชื่อมั่นของชุมชนต่อการดำเนินกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ ผลการศึกษาสอดคล้องกับ ข้อเสนอของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2563) ที่เห็นว่าการให้ผู้เรียนมีบทบาทสำคัญในการจัดกิจกรรมเพื่อ สังคม จะช่วยพัฒนาจิตสาธารณะ ความรับผิดชอบ และภาวะผู้นำควบคู่กัน

3. ผลการวิเคราะห์ความเป็นไปได้และความเหมาะสมของแนวทางการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของกลุ่ม โรงเรียน แม้สอดคล้องสอดคล้อง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 2 พบว่า ด้านความเป็นไปได้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และ ด้านความเหมาะสม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องมาจาก ด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยสูงการทำบันทึกข้อตกลง (MOU) กับภาคเอกชนและองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นเพื่อระดมทรัพยากรนอกงบประมาณ สิ่งนี้สะท้อนให้เห็นว่าในมุมมองของผู้ประเมินและผู้ปฏิบัติงาน การพึ่งพางบประมาณจากส่วนกลางเพียงอย่างเดียวไม่เพียงพอต่อการพัฒนาผู้เรียนในยุคปัจจุบันอีกต่อไป

โดยเฉพาะในอำเภอแม่สอดซึ่งเป็นเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษที่มีความพร้อมของภาคเอกชนสูง แนวทางการบริหารนี้จึงมีความเป็นไปได้สูงและเหมาะสมอย่างยิ่งที่จะนำมาใช้เพื่อเพิ่มศักยภาพในการจัดกิจกรรมให้มีคุณภาพและทันสมัย การสร้างระบบนิเวศการเรียนรู้ร่วมกับชุมชนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์การเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา ส่งผลให้การพัฒนาผู้เรียนมีคุณภาพและสอดคล้องกับทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 อีกทั้งยังได้รับการตรวจสอบความเหมาะสมจากผู้ทรงคุณวุฒิ ทำให้แนวทางการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของกลุ่มโรงเรียน แม่สอด-ท่าสายลวดมีความน่าเชื่อถือ และสามารถประยุกต์ใช้ได้จริงในบริบทของสถานศึกษา ส่งผลให้แนวทางดังกล่าวมีความเหมาะสมในการนำไปสู่การพัฒนาการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับผลวิจัยของนภัสรา นัตตากุล (2568) เรื่องการพัฒนารูปแบบการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา ลำปาง ลำพูน พบว่า ผลการประเมินความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ของรูปแบบ พบว่า มีความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมาก และความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

6. ข้อเสนอแนะ

6.1 ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ข้อเสนอแนะระดับนโยบาย

1.1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ควรนำผลการวิจัยครั้งนี้ไปใช้เป็นข้อมูลประกอบการกำหนดนโยบายหรือแนวทางการส่งเสริมการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อสนับสนุนการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือในการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

1.2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ควรใช้ผลการวิจัยครั้งนี้เป็นข้อมูลประกอบการพัฒนานโยบายหรือมาตรการสนับสนุนผู้บริหารสถานศึกษาในการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยส่งเสริมการพัฒนาสมรรถนะด้านภาวะผู้นำ การบริหารการเปลี่ยนแปลง การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล และการบริหารจัดการภายใต้บริบทพหุวัฒนธรรมของพื้นที่ชายแดน

2. ข้อเสนอแนะระดับองค์กร

2.1 สถานศึกษา ควรกำหนดนโยบายและมาตรการส่งเสริมการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับภาคเอกชนในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษแม่สอด องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง อย่างเป็นรูปธรรม เพื่อสนับสนุนการระดมทรัพยากร และแหล่งเรียนรู้จากภายนอกในการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

2.2 สถานศึกษา ควรนำผลการวิจัยครั้งนี้ไปใช้เป็นข้อมูลประกอบการวิเคราะห์สภาพและปัญหาการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยเฉพาะประเด็นการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและภาคีเครือข่าย เพื่อใช้ในการวางแผน กำหนดแนวทาง และปรับปรุงการดำเนินงานให้เหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษา

3. ข้อเสนอแนะระดับบุคคล

3.1 ควรส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของครูและบุคลากรทางการศึกษาในการประชุม วางแผน และกำหนดแนวทางการดำเนินงานด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนอย่างเป็นระบบ รวมทั้งประสานความร่วมมือกับ ปรารักษ์ชาวบ้าน ผู้ประกอบการ และภาคีเครือข่ายในชุมชนให้เข้ามามีส่วนร่วมในการออกแบบและพัฒนา กิจกรรม ตลอดจนสนับสนุนการใช้พื้นที่ของสถานศึกษาเพื่อจัดกิจกรรมร่วมกับชุมชน

3.2 ควรศึกษาและพัฒนาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวทางการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง และนำแนวทางที่ได้จากผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ให้สอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษา โดยคำนึงถึง ความพร้อมด้านบุคลากร ทรัพยากร และการมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้อง พร้อมทั้งติดตาม ประเมินผล และปรับปรุงการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง

3.3 ครูและบุคลากรทางการศึกษา ควรควรปรับบทบาทจากผู้ถ่ายทอดความรู้หรือผู้สั่งการไปสู่การ เป็นผู้อำนวยความสะดวก และผู้สนับสนุนการเรียนรู้ โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการวางแผน ตัดสินใจ และลงมือปฏิบัติกิจกรรมจริง และ ควรประยุกต์ใช้แนวคิด Design Thinking ในการจัดกิจกรรมเพื่อ สังคมและสาธารณประโยชน์ โดยส่งเสริมให้ผู้เรียนศึกษาปัญหาจากบริบทจริงของชุมชน ร่วมกันออกแบบแนว ทางแก้ไขและพัฒนานวัตกรรมหรือประยุกต์ใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาการนำแนวทางการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ไปทดลองใช้ใน สถานศึกษา และประเมินผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นต่อการบริหารและการพัฒนาผู้เรียน

2. ควรขยายการศึกษาไปยังสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอื่นหรือสถานศึกษาที่มีบริบทแตกต่าง เพื่อ เปรียบเทียบความเหมาะสมของแนวทางและเพิ่มความครอบคลุมขององค์ความรู้

3. ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยเก็บข้อมูลจากผู้มี ส่วนได้ส่วนเสียหลายกลุ่ม เช่น นักเรียน ผู้ปกครอง และภาคีเครือข่าย เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครอบคลุมมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560)*. โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

- กรกข กำเลิศกล้า. (2569). แนวทางพัฒนาการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามกระบวนการโรงเรียนในฐานะชุมชนแห่งการเรียนรู้ของกลุ่มโรงเรียนสายน้ำวัง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 1. *วารสาร มมร ล้านนาวิชาการ*, 15(1), 49–61. <https://so01.tci-thaijo.org/index.php/mbulncjournal/article/view/284580/183192>
- ปฐมาวดี พัฒนสิงห์. (2560). การจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของโรงเรียน มอ.วิทยานุสรณ์ สุราษฎร์ธานี. *วารสารนวัตกรรมทางการศึกษา*, 17(1), 57–64. <https://so02.tci-thaijo.org/index.php/eduthu/article/view/96226>
- ธนวัฒน์ เจริญษา. (2563). ความฉลาดทางดิจิทัลกับทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรมในศตวรรษที่ 21. *วารสารวิจัยและนวัตกรรมสถาบันการอาชีวศึกษากรุงเทพมหานคร*, 3(2), 21–29. <https://so06.tci-thaijo.org/index.php/ivebjournal/article/view/245251/166618>
- นภัสรา นัตตากุล. (2568). การพัฒนารูปแบบการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาลำปาง ลำพูน. *วารสารปัญญา*, 32(2), 117–129. <https://so06.tci-thaijo.org/index.php/panya-thjo/article/view/285165>
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). *การวิจัยเบื้องต้น* (พิมพ์ครั้งที่ 10). สุวีริยาสาส์น.
- ปิยะภรณ์ พันธุวิทย์. (2567). การพัฒนากิจกรรมแนะแนวโดยใช้กรอบความคิดแบบเติบโตที่ส่งเสริมการรู้จักและเข้าใจตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. *วารสารวไลยอลงกรณ์ปริทัศน์*, 14(1), 247–261. <https://so06.tci-thaijo.org/index.php/var/article/view/269781>
- ยุทธพงษ์ คำจันทร์. (2569). ความร่วมมือของรัฐและเอกชนกับการจัดระบบสนับสนุนการเรียนรู้ของโรงเรียนในโครงการโรงเรียนร่วมพัฒนา: กรณีศึกษาในโรงเรียนร่วมพัฒนาในพื้นที่ภาคกลางและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. *วารสารสหวิทยาการวิจัยและวิชาการ*, 6(2), 1–16. <https://doi.org/10.60027/iarj.2026.e290101>
- ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561–2580). (2561, 13 ตุลาคม). *ราชกิจจานุเบกษา*, 135(82 ก), 1–71.
- วิลาวัลย์ รอดสุด. (2569). ปัจจัยความสำเร็จในการส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน: กรณีศึกษาโรงเรียนบ้านเขาเต่า จังหวัดพังงา. *วารสารสหศาสตร์การพัฒนาสังคม*, 4(2), 1419–1428. <https://so12.tci-thaijo.org/index.php/JISDIADP/article/view/6825/5221>
- สาวิตรี ศรีวิเศษ. (2566). *การพัฒนาแนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 สำหรับสถานศึกษาสังกัดเทศบาลภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 [วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิตที่ไม่ได้ตีพิมพ์, มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม]*.

- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2559). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่สิบสอง พ.ศ. 2560-2564*. สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2563). *แนวทางการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21*. บริษัท เซ็นจูรี จำกัด.
- สุภาพร อุ่ณเจริญ. (2569). การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและชุมชนในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา. *วารสารรัฐศาสตร์สาส์น มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย*, 5(1), 37-45.
- สุพรรณิ คะหางศ์. (2566). ความเหลื่อมล้ำของการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารงานโรงเรียนขนาดเล็ก. *วารสารครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์*, 3(2), 29-38.

<https://doi.org/10.14456/edubru.2023.14>